

[Hanne Reintoft.]

en anden måde, og jeg vil meget henstille til udvalget, at man, inden man vedtager at bruge et beløb til tilskud til familier med børn, for alvor overvejer i stedet for at anvende beløbet til de familier, der virkelig har et katastrofalt behov for en kompensation for samfundets prisstigninger.

Ordføreren for forslagsstillerne (Evald Kristensen): Ja, forslaget har jo fået en ret varm modtagelse, kan jeg vist godt sige, ikke mindst fra regeringspartierne. Jeg er alligevel glad for ministerens gennemgang af alle de forskellige hjælpemuligheder, man har. Forslaget går ifølge dets tekst ud på noget så simpelt som en forhøjelse af det nuværende børnetilskud med 200 kr. pr. år, og det kommer ikke som en overraskelse for ministeren. For allerede under behandlingen af loven om børnetilskud og andre familieydelse, som andre ordførere også har henvist til, og som var til behandling her i folketinget i 1969, fremgik det klart af vore ændringsforslag, at vi ikke var tilfredse med loven, men ønskede ydelserne sat yderligere op. Socialministeren gav os i sine bemærkninger her ret, idet hun gav udtryk for, at den sidste forhøjelse kun stort set gav dækning. Den skulle give kompensation for merskatte, det fremgik af udvalgsbetænkningen af 14. marts 1969.

Under forespørgselsdebatten den 29. januar blev spørgsmålet om en forhøjelse af ydelserne i henhold til børnetilskudsloven på ny taget op af mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Anker Jørgensen, som udtalte — det står at læse i Folketings-tidende 1969-70, sp. 2985:

„Vi mener, at det nuværende børnetilskud på godt 900 kr. bør forhøjes; forhøjelsen på dette område vil jo være af størst værdi for de laveste indtægter.“

Hr. Anker Jørgensen fortsatte:

„Og lad mig nævne, at socialforskningsinstituttet har påvist, at en familie med f. eks. 25.000-26.000 kr. om året med 2 eller 3 børn reelt har levestandard på niveau med en folkepensionist.“

Nu har den højtærede socialminister søgt at imødekomme pensionistgrupperne, men der gik 8 måneder, før forslaget kom på folketingets bord, efter at urimelighederne var påvist, da vi i udvalget diskuterede proble-

met; det tog 8 måneder at få gennemført en engangsydelse til pensionisterne.

Jeg vil gerne spørge: hvad koster det i grunden at have et barn? Jeg vil henstille, at man i det udmærkede socialforskningsinstitut prøver at finde ud af, hvad det i grunden koster at have et barn. Jeg er klar over, at de børnetilskud, der ydes her, i hvert fald kun dækker en ganske lille brøkdel af, hvad det koster at have et barn, uanset næsten hvilken gruppe man er i. Der er tale om en ret kraftig stigning i befolkningens udgifter til børnehaver, vuggestuer og fritidshjem, og den almindelige pristalsregulering, som ministeren talte om her, giver i hvert fald ikke dækning på det område.

Siden vi vedtog loven om børnetilskud, er der sket en ret kraftig stigning i skatterne, og også prisstigninger på en lang række fødevarer er forekommet. Forbrugerpristallet er fra januar 1968 til januar 1970 steget fra 128,3 til 140,3, det giver en stigning på 9,4 pct. I samme periode steg den del af forbrugerpristallet, der drejer sig om fødevarergrupperne, fra 130 til 147, og det giver en stigning på 13,1 pct. Der er altså tale om en ret kraftig stigning netop på det forbrug, som familier med børn har. Man kunne fristes til at nævne de høje kartoffelpriser; jeg håber, det er et sæsonfænomen, men det har ligesom været lidt længe.

Jeg læste i sidste uge, at forbrugerrådet opfordrer til en lille, kort strejke mod de høje kartoffelpriser; men hvad hjælper det på den kraftige stigning, der er også på de øvrige fødevarergrupper?

Det havde været rart her ved behandlingen af børnetilskudsforhøjelsen at høre noget af det, der står i hvert enkelt partis familiepolitiske program. Jeg skal undlade at citere det her, men det er i hvert fald kønne ord — og det gælder alle partier — der på dette område lyder. Vi havde håbet, at forslaget her havde resulteret i kontanter og ikke i smukke ord.

Jeg vil takke dem, der har givet tilslutning til forslaget, og jeg vil selvfølgelig også takke ministeren for oplysningerne om, hvad forslagets gennemførelse ville koste. Man har udtalt velvilje over for enkelte områder, men jeg vil gerne under et udvalgsarbejde se, hvor stor denne velvilje er, og her vil jeg gerne ikke mindst henvise til det arbejde, der foregår i det socialpolitiske udvalg.